

blevne undersøgte, og de ville ogsaa i Fremtiden blive undersøgte. Jeg husker, at kort Tid efter, at jeg havde tiltraadt mit Embede, kom Departementschefen og refererede for mig forskellige Klager, der vare komne i min højtærede Forgængers Tid. Der var i Anledning af dem indhentede Erklæringer og Oplysninger, saa mange som der nu kunde skaffes til Veje; men der fandtes ikke i disse Oplysninger noget Grundlag for en Aktion. Jeg bad saa om, at man vilde holde Sagen tilbage, idet jeg ønskede personlig at læse Akterne igennem. Men der manglede et virkeligt Grundlag for, at jeg kunde foretage mig noget. Selv forudsat, at alt, hvad der er fremsat i Rigsdagen og Højesteret, kunde staa sin Prøve, var der ikke Beviser i en saadan Grad, at der kunde være Tale om at rejse Aktion paa Grundlag af disse Klager. Men kommer der i Fremtiden Klager, kan jeg forsikre, at jeg villade dem som overhovedet alle Klager, der komme til Justitsministeriet, undersøge saa omhyggeligt som muligt. Jeg gør kun en lille Reservation. Der er en enkelt Mand, som paatager sig stadig at indsamle Klager over Birke-dommer Sylow, og som vist ogsaa har henvendt sig til forskellige ærede Medlemmer med saadanne Klager. Jeg ved ikke, hvorfor han gør det. Han er aldrig selv bleven forurettet af Birke-dommer Sylow, men søger alligevel stadig at samle Klager til Ministeriet og ogsaa til ærede Medlemmer. Der er naturligvis ingen, der forlanger, at man skal tage saadanne Klager alvorligt; men naar der ellers kommer Klager, blive de naturligvis undersøgte.

Naar saa det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) siger, at det er sjældent, Arrestanter klage, vil jeg sige: Nej, det ærede Medlem kan være sikker paa, at omend saadanne Klager selvfølgelig ikke indkomme daglig — saa galt er det heller ikke —, kommer der dog hyppigt Klager fra Arrestanter eller Arrestanters paarørende, og disse Klager plejer jeg ogsaa at undersøge, udsende Forespørgsler og indhente Oplysninger. Klagerne blive altid undersøgte, jeg lægger dem aldrig til Side. Men jeg maa sige, at de fleste af dem ere ikke særlig vel funderede. Under Forhandlingerne her i Rigsdagen sidste Vinter blev der, vistnok af det ærede Medlem fra Odense (Marott), fremdraget — og det har ogsaa været fremdraget i forskellige Blade —, at en Arrestant ved Københavns Kriminal- og Politiret beklagede sig i høj Grad, idet han gav det Udseende af, at Sagen

kun drejede sig om nogle Smaatterier, lidt Frimærketyveri o. lign. Ogsaa den Sag tog jeg op til Undersøgelse; men det viste sig, at medens Kriminalrettens Dom lød paa 8 Maaneders Forbedringshus, blev Straffen af Højesteret forhøjet til 18 Maaneders Forbedringshus, saa jeg synes ikke, den Klage var saa vel funderet. Det ærede Medlem kan derfor være forvisset om, at alle Klager, der indkomme til Justitsministeriet, blive undersøgte; men viser det sig, at der intet er i dem, bliver der selvfølgelig heller intet foretaget.

Til disse Udtalelser kan jeg indskrænke mig overfor det ærede Medlem (Alfred Christensen), og overfor de andre ærede Talere finder jeg ingen Grund til at fremkomme med yderligere Bemærkninger.

Stensballe: Der er fra forskellige Sider, først fra det ærede Medlem fra Stege (Jessen) og senere ogsaa fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), draget en Sammenligning mellem den Sag, vi have behandlet i de foregaaende Dage, og den, vi behandle i Dag. Det ærede Medlem fra Stege gjorde den Bemærkning, at det var dobbelt vanskeligt at forstaa Ministerens Afgørelse i den Sag, vi behandle i Dag, naar man saa paa hans Afgørelse i Sagen angaaende Dr. Muus, og det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds gjorde nogle meget skarpe Bemærkninger imod Ministeren, fordi han havde fremdraget forskellige Ting i Anledning af Sagen mod Dr. Muus, særlig, saa vidt jeg forstod, angaaende Læge Langhoff, som om Ministeren skulde have Fornøjelse af, om jeg saa maa sige, at flænse i Læge Langhoffs Kød. (Afbrydelse). Nej, det Udtryk brugte det ærede Medlem ikke, men han brugte stærke Udtryk. Jeg vil i Anledning heraf gøre nogle enkelte Bemærkninger. Hvad for det første den formelle Side af Sagen angaar, forekommer det mig, at det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) har fuldstændig Ret i, at disse to Sager ere af højst forskellig Beskaffenhed, idet den ene er en rent administrativ Sag, medens den anden derimod angaar Spørgsmaalet om at rejse Anklage for Domstolene.

Men det er for mig ikke Hovedsagen. Hovedsagen, naar jeg ser paa disse to Sager, er for mig den, at der reelt set er en meget betydelig Forskel paa dem. Se vi paa den Sag, vi behandle i Dag, tror jeg, alle ville indrømme, at der ikke vil vindes meget for Samfundet ved at rejse